

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak . . . . . 8.50 P
Pártoló tagoknak . . . . . 7.— P
Intézményeknek . . . . . 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Krisztussal megválttam magam!

Isten Fia emberré lett, hogy az emberfiakat Isten fiaivá tegye! — így beszéltünk Krisztusról születése ünnepén: Karácsonykor. Krisztus ebben a küldetésében: hogy az emberfiakat Isten fiaivá tegye, földi életformában eltöltött 33 esztendő, kereszthalált halt és föltámadott. A nagy húsvéti ünnepkör lényege és a megváltás értelme tehát: Krisztus visszaszerezte az elvesztett Isten-barátságot, Isten-fiúságot, Istennel való boldog örök együttést az ember számára, aki azt Istentől való elfordulásával, bűnökbe süllyedésével, bűnökben való megátalkodottságával elvesztette. Az elhomályosult emberi értelem számára újra meggyújtotta az örök fény fáklyáját és az így világosan meglátott emberi életfeladat megoldására megacélozza az elgyengült, kiüresedett akaratot. Önmagában példát ad minden embernek: „*En vagyok az Élet, Űt, Igazság!*” „Azért jöttem, hogy példát adjak nektek!” Életpéldájával, evangéliumi tanításaival, parancsával, közciklaként álló Anyaszentegyházával és benne felhalmozott kimeríthetetlen kegyelmeivel minden embert tanít, felvilágosít, vezet, bátorít, erősít, gyógyít azon az úton, melyet földi életformában mindenkinek végig kell járni, hogy Krisztus segítségével, kegyelmeinek felhasználásával, példájának követésével a megváltást maga magán végrehajtva, „megistenfiúsuljon”, Isten fiává, mennyország örökösévé legyen. „*En meggyőztem a világot!*” — mondja Krisztus.

Úrrá lett fölötte, feltámadt föléje. Ez minden ember élettörvénye, problémája, földi életformájának és küzködésének célja. *Úrrá lenni a teremtett világ felett, feltámadni föléje!* Az istenfiúság lelki, szellemi, életünkben gyökeredzik. Ebben a szellemi, lelki többletben különbözünk csak a teremtett világ minden más létezőjétől, ebben tökéletesedve leszünk csak mindinkább emberek, emberebb emberek, lelkibb, szellemiebb emberek, mindjobban istenfiak, mindjobban Krisztus-értők és Krisztus-követők.

„*Semmi tisztátalan Atyám házába be nem mehet!*” — mondja Krisztus. Ez emberi élettörvényünk és életküzködésünk célja: egészen megtisztulni, átszellemülni, krisztusi példa szerint istenfiúvá lenni. Isten asztalához üléseink előtt nekünk is el kell tudni mondanunk magunkról, amit Krisztus mondott: „*Ki fedd meg engem közületek a bűnről!*”

Ime, a feltámadott Krisztus! Ez nekünk Krisztus! Az Isten értünk, velünk, miattunk, bennünk, megváltó, segítő, gyógyító, vezér, bíró, jutalom, mennyország! Az ember örök életének kezdete, folyása és vége, értelme, tartalma, eredménye, jutalma. Kössön minket a Húsvét gondolatban, hangulatban, érzelemben, akaratban, szeretetben minél erősebben Krisztushoz! „*Krisztus és én, mi ketten együtt!* . . .”

Bornemisza Géza

Első Iparügyi Miniszterünk volt. Mikor jött, nekünk kisiparosoknak sok mindent jelentett. Majdnem mindent!

Világosságot. Nekünk kisiparosoknak világosságot áradt személyéből rettentetes elhagyatottságunkra, szakmai, szervezeti, szaktudási és egyéni életünk rideg sötétjébe. Világosságánál rédbbentünk a sötétségre, amelyben éltünk, a lehetőségekre, amelyek körülöttünk hervadtak és a nagyszerű feladatok egy-némelyikére, amelyek részünkre megoldhatók.

Munkát és tempót jelentett. Tavasszal a fákon

régyek fakadnak, először egy-kettő, később napról-napra több levél bukkán elő, majd bimbo is pattan, egyre több, hatalmas élető sugárzik belőlük felénk. Ezt a tavaszt hozta ő kisipari életterünkre. Tervek, kikezdések itt is, ott is. Napról-napra több. A tempó mindig erősebb. Jöttek hamar a virágok is: törvényjavaslatok egymás után. Sőt nemsokára gyümölcsök is teremnek: a megszavazott javaslatok, rendeletek a gyakorlati életbe áttüzetve.

Összefogást jelentett. A szerzeséjjel vert nyáj tömörülni kezdett a jó pásztor körül. Mi megismer-

tűk öt és ő viszont ismert mindnyájunkat. A kisipari szakma területének abszolút ismerete, hihetetlen gazdag memóriája, mely a legnagyobb számra és a legkisebb személyre is a legapróbb részletekig kiterjedt, gyors szervező ereje mágnesként vonta maga köré a biztonságot szomjazó kisipari tömegeket.

A politikai élet aztán egyidőre kikapcsolta őt közülünk. De ekkor is rádöbentett mindnyájunkat egy nagy igazságra: *saját magunk* becsületessége, saját magunkhoz és szakmánkhöz való hűsége, áldozata, törtétese, feltámadásunkba való tempós beállása nélkül maradandón a legjobb miniszter *sem tud segíteni rajtunk!*

Most megint élünkre került! És most kapjuk tőle a tiszta és erős *reménységet* arra, hogy sok-sok lelkesedésünkön, szeretetünkön és okulásunkon keresztül olyan emberekként állhatunk körülötte, vezetése alatt, akiknek segítségével a vázat, amit eltervezett, az anyagot, mit összehordani fog, szakmai és egyéni boldogulásunk sziklavárává építheti ki.

Segíts magadon és az Isten is megsegít! — mondja a közmondás. Annyira ismerjük, hogy biztosan tudjuk, hogy ő segíteni akar rajtunk. Próbáljunk tehát mi is segíteni magunkon! És akkor kettőnk munkáján rajta lesz az Isten áldása!

A tisztas ipar becsülete

Fővédőnknek: a Hercegprimás Úr Öminenciájának mult számunkban hozzánk intézett gyönyörű beszéde mélységesen rávilágít ipari közéletünk igazi bajára. Hiányzik a *tisztas iparnak és a tisztas iparosnak a becsülete!* Az utolsó évszázadban lecsúszott a kézműiparnak és a kézműiparosnak erkölcsi és anyagi becsülete, életszintje, életformája. Különösen a fiatalág menekül már előle, szükséges rossznak, rövid ideig tartó állomásnak tekinti szakmáját.

Mi az oka ennek?

Hiányzik a tisztas ipar becsülete *befelé* és *kifelé*. Befelé maguk között, az iparosok között. Nem ismerik fel, tehát nem is értékelik eléggé azt a *magas életszintet*, kitökéletesedő életformát, a szabadságot, függetlenséget, anyagi jólétet, amit a kisipari élethivatás adhat. Teljesen elvesztették szemérmétüket a kisipari élethivatás szépsége és előkelősége iránt. Fogalmuk sincs róla, hogy mi van a kezükben! Az ember ijedten szemléli ezt a szörnyű vakságot. Ostoba jelszavaknak kész prédájául odadobják egy gyönyörű multtal, példákkal rendelkező és oly kiváló magas életformát tenyeren hozó ipari élethivatást. Hogy lehet egy olyan élethivatásban boldogulni, amit magam sem ismerek és nem sokra, vagy semmire sem becsülök! És hogy lehet akkor várni másoknak, a közéletnek megbecsülését magam és ipari szakmám iránt! Elképesztő módon mutatja a statisztika: hogy menekül az iparosság saját maga elől! Szegény és milliomos iparos — mert ilyen milliommot is ismerek egypárat Budapesten — hogy menti át fiát egy irnoki állásba! Ez magasabb, szebb, függetlenebb, vagyoniilag jövedelmezőbb életforma?

S ezért nincs becsülete a tisztas iparosnak *kifelé*. Először a munkája miatt, melyet sokszor nem is ért, vagy elnagyol, kedvetlenül végez. Azután a személye miatt. Mert tisztas munkája útján biztos alapot teremtve maga és gyermekei számára nem neveli ki magából a magasabb, érettebb szellemi emberiséget és nem adja át ezt örökségül, továbbfejlesztésül ipari hivatás területén megtartott fiainak.

Itt van ez a sokféle *ipari szervezet!* Ha az iparosok nem sóhivatalnak tartják azokat, hanem erkölcsi és anyagi egzisztenciájuk biztosítékául, miért nem foglalkoznak azok ezekkel a problémákkal is? Miért nem termelik ki az ipari élethivatás ideológiáját, szellemi fegyvertárát, erkölcsi propagandájának eszközeit! Sajnos, sokszor még a szakmai vezetést és az egész egyszerű, aprólékos dolgok biztosítását sem maguk az iparosok végzik. Úgy látszik, mintha az iparosság sajátmaga sem akarna saját sorsán lendíteni. Segíts magadon, az Isten is megsegít!

Szabó vagyok-e elsősorban, vagy ember?

Vagy megfordítva?

Csupa *eszméket*, *ideákat* dobálnak mindig felénk. A legmagasabb szellemi dolgokat, hősi erőfeszítéseket követelik tőlünk fiataloktól. Legtöbbször nem is értjük a sokszor idegen szóval kevert, de egyébként is alig hallott és sohasem tanult kifejezéseket. Nem ismerjük, nem értjük mindazt, amit ezek a kifejezések, kivánságok takarnak. Az ismeretlen és meg nem értett dolgok nem is igen érdekelnek. Különösen akkor nem, amikor *gyakorlati bemutatásait* ezeknek az *eszméknek* nem is igen látjuk! Meg van nekünk a magunk sok munkája és nehézsége, gyakorlati élethivatásunk: szabó, fodrász stb. szakmánk területén. Ott sem látunk tisztán. Sokszor nem tudunk mit csinálni a szakmával! Legtöbbször, amint lehet, elmenekül tőle. Ilyenfélék és ezekhez hasonló nehézségek támadnak bennünk az ú. n. *ideális világszemlélettel szemben!* Ezeket az ellenvetéseket dobja fel a gyakorlati élet körülöttünk.

Az emberi életnek feltétlenül szüksége van levegőre. Állandóan 5000 cm³ tölti ki tüdönket, áramlik bennünk, leheljük be és ki. Az emberi életnek szüksége van arra, hogy mája, veséje, epéje állandóan működjék, gyomra, belei pillanatonként végezzék a szükséges tevékenységüket. Az embernek szüksége van kezére, lábára, hogy mozogni, dolgozni tudjon. Mindenkinél szüksége van fizikai munkára, fizikai mozgásra, erőfeszítésre, különben elsovad a szervezete és meghal. Mindezen adottságaink még sokszor tudtunkon, akarattunkon kívül működnek, nem kellett őket megtanulnunk, de viszont nélkülözhetetlen alapjai, adottságai minden életnek. Idetartozik tehát a mozgás, fizikai munka, erőkifejtés, küzködés is. *Mindenkinél kijut osztályrészü, aki életerős, egészséges és ezt az életet megőrizni akarja.* Idetartozik tehát az élethivatás szerinti szakma: szabóság, cipészség stb. *Szabó, asztalos szakmám* tehát életadottság, életvelejáró, nélkülözhetetlen életkörülmény, életalap, élet-kifutás, élet-egészség. Ilyen címen tehát *a szabó szakma a magasabb életformát*, a kiteljesültebb emberi életformát, az ideális embertípust, a valóban emberré fejlődő, mozgó, táplálkozó életet *megelőzi*. Magasabb életformájú, szellemileg érettebb ember levegő, tüdő, máj, gyomor egészséges működése, kezek, lábak épsége, agyvelőnek a folyton fejlesztő munkája, az élethez szükségeseket megszerző hivatásbeli munkája nélkül *levegőben lógna*. Ipari szakmámat rosszul végezve, vagy teljesen otthagya,

csak csatangolva a világban, képtelen volnék kiteljesülni emberi életformát szerezni. *A szakmai tudás, a szakmai munka, a szakmai élet tehát szükséges, nélkülözhetetlen alap!*

De nem lehet itt megállni! Isten gondviselő szeretetében, értelmében és akaratában öröktől fogva élek. Időben emberi alakká teremtődtem, 50—80 éves földi esztendő szakaszra. Utána megint e forma nélkül, illetve más formában tökéletesbedetten, isteni rendelésnek megfelelően tovább élem örök életemet Isten mellett, Istennel. Öröktől fogva Istennel, az Örök, Abszolút, tökéletes Szellemmel kezdtem életemet, 50—80 éves földi formás szakaszban folytatatom és utána megint tisztán szellemi területen s eszközökkel Isten mellett mindörökké élem. Ebből az örök életből csak a földi formában eltöltött 50—80 esztendő lenne kivéve a szellem területéről és lenne magasabb szellemi forma nélkül? Itt elég volna csak a tenyésző életforma? A felelet mindnyájunk előtt világos! Ezt a földi formát is a szellemnek kell urálnia, bölcsös koromtól kezdve hozzátartozóim szelleme adja rám ezt a szellemi formát és öntudatom ébredésével és tökéletesbedésével és szerveim kifejlődésével, gyasejtjeim gyarapodásával hozzátartozóim,

iskoláim és sajátmagam keltjük ki sajátmagunk szellemi életét és szabadítjuk meg minél tisztábban, tökéletesebben az anyagi kötelekektől, neveljük úrrá magunk fölött, tökéletesítjük ki a földi életforma végéig.

A szabóság tehát *nélkülözhetetlen alap*. S ezen alapról kifejleszteni az ideális embert, a szellemibb embertípust: *az örök emberi életcél*. Kitökéletesedett emberi szellemiségem nélkül nem leszek ember, csak szabó maradok. Szabó szakmám tudása és becsülettel végzése nélkül alap híjján levegőben lógoz és legfeljebb csak szellemi torzkép leszek. *Legyek tehát szakmámat nagyszerűen értő és végző szabó, de minden eszközt ragadjak meg, hogy mielőbb és minél magasabb életformát élő emberré váljak*. Nem az élet-hivatás a különbség köztünk, legyek bár szabó, kereskedő, tanár, orvos, mérnök stb., hanem kiművelt, magasabb életformát élő, kitökéletesedett szellem emberi voltunk.

Ezt a *kettőt*: kitűnő szakmai tudást és minél érettebb szellem emberiséget neveli ki belőlem a Katolikus Legényegyesület. Az elsőt a *céhek* keretében, a másodikat a *Csepreghy Akadémia* segítségével.

MULT ÉS JELEN

Beszélgetés MEGGYES NAGY JÁNOS SÁLL, kereskedelmi tanácsossá váló kinevezése alkalmából.

Visszatekintve 34 éves egyleti tagságomra, megállapíthatom, hogy a *hazulról hozott vallásosságom a legényegyleti szellemmel párosulva* képezi életem alapját. Sok mindenem mentem keresztül. Sokáig voltam katona. A legelső háborúban is, mások még jól éltek itthon, én 1914 augusztus 28-án már ütközetben voltam. Mindig olyan helyzetbe szerettem volna kerülni, hogy a szegény iparosokon segíteni tudjak, mert elég szegény voltam, amikor magam is kezdtem, tudom mi az, semmivel kezdeni. Munkámban a közre gondoltam. *Ha a köznek jól tettem, önmagamnak is használtam*, mert a közben én is benne vagyok, első helyen állok ott. Sokszor akartam már szabadulni, de nem tudtam, éreztem, hogy ide vagyok állítva. A Hadviselt Szabóiparosok Szövetkezetének alapító tagja és hosszú ideig ügyvezetője voltam. 1919-ben alapítottuk meg ezt 54-en. 54-ből én voltam a legfiatalabb és egy éven belül én lettem az ügyvezetőjük.

Itt jegyzem meg, hogy büszke vagyok rá, hogy csak 6 elemem van. Kicsi gyermekkoromban mindig azt mondtam, hogy pap leszek, vagy szabó. A barátaim közül a faluból sokan mentek Kalocsára, sokan lettek papok. Ha újra kezdeném, újra csak szabó lennék, annyira szeretem a foglalkozásomat. Szerettem azelőtt is. A forradalmak után a Szövetkezetet fel kellett számolni. Akkor alakult meg a Keresztény Szabóiparosok Szövetkezete, melynek ma is igazgatósági tagja vagyok. A Keresztény Szabóiparosok Anyagbeszerző Szövetkezetének szintén igazgatósági tagja voltam és 3 éve vagyok ügyvezető igazgatója.

A kisiparosok olyan szegények voltak, hogy 50 fillér és 1 pengő előleget kértek. Megvásároltam egy üzemet és így sok üzemi gép került a kezembe. Ezeket a gépeket — azoknak a kisiparosoknak, akik eddig gépeket béreltek — úgy adtam oda, hogy minden hónapban fizettek négy pengőt és amikor 120 pengőt értek, akkor övük lett a gép. Ez volt a segí-

tés első fázisa. Ezekkel a kisiparosokkal azóta verebni lehet fogatni, mert látják, hogy nemcsak a szájam jár, hanem segíteni is tudok. Szegények nagyon, feljebb kell emelni őket. Legyen valamijük. Mindjárt más embernek érzik magukat. Nálam 34 rendes tag dolgozik, ebből egyharmadának már kis háza van valahol Pestkörnyéken. Ezekből sohasem lesz kommunista. Mussolini elgondolása igen helyes: *kezébe kell adni valamit, amit meg kell védenie*.

A 30 év előtti és a mai iparos között nagy a különbség. Mennyire más volt a legényegyleti nevelés is. Régen az egész egyleti élet a hétfői gyűlés volt, amikor valaki előadást tartott. Ezzel merült ki az egész iparosnevelés. Az iparosoknak most minden téren nagyobb igényük van és lesz is. Ha már erre az igényre neveljük őket, akkor szellemileg is fejleszteni kell őket. *Az igénynövekedésnek és a szellemi fejlődésnek együtt kell járni*. Bizonyos iskolázottságra szükség van. Ami az iparosság jövőjét illeti, nagy veszélyeket látok. Nincs kellő utánpótlás, a kézművesipar össze fog zsugorodni. Lesz gyáripár, a cipész, szabó stb. pedig műiparrá lesz. Iparosokat nevelni! Az a baj, hogy azok szeretnék megoldani a kérdést, akik nem értenek hozzá. Íróasztal mellett ülő munkás és az iparos együtt oldják meg!

Ha a *legényegyletek* mai munkáját nézem, elcsodálkozok az ember azokon a *nagyszerű eredményeken*, melyeket ott tapasztal. Pintér elnök úr több évtizedes munkája már mutatja az eredményeket. Ma a legényegyletben mindent megkap az iparoslegény, amire az indulásnál szüksége van és az az érzésem, hogy azok a fiatal emberek, akik Pintér elnök úr keze alatt nevelődnek az egyletben, el fogják érni azt az eredményt, amelyet mi szerettünk volna. *Ezzel a tudással lehet belőlük iparosvezető, iparpolitikus, szakmai tudásban elsőrangú szaktekinetély, s szellemileg az iparosság elitgárdája*.

Büszke vagyok arra, hogy több évtizedes legényegyleti multra tekinthetek vissza, s szeretném azt, ha sokáig nyújthatnék segítséget az iparos ifjúságnak annyi fáradozó, tevékenykedő, áldozatos, apostoli lelkületű Elnök Atyánknak: vitéz Pintér Józsefnek.

Országos szellemi versenyek országos visszhangja

A Katolikus Legényegyletek Országos Szövetsége 1943. március 28-án rendezte meg országos szellemi versenyeit. A Szövetség 24 egylete vett részt a versenyeken és a nagy érdeklődés mellett megtartott versenyek nagyszerű eredménnyel záródtak. A vidéki egyletek sikereit a helyi lapok mindenütt vezető helyen hozták és nemcsak az egység, vagy az egylet könyvelte el az elért sikert, hanem a város és annak vezetősége is. A versenyek egyleteink szellemi felkészültségéről tanuskodtak és arról, milyen aprólékos nevelői munkát fejtenek ki vidéki egyleteink vezetői, elnökei.

A versenyt közös szentmisével kezdtük, majd egymásután bonyolódott le az egyes versenyszámok. Vitéz Pintér József elnök nyitotta meg a versenyt. A bírálóbizottság elnöke Onodi Akos, a Nemzeti Színház tagja volt, aki nagy szeretettel fáradozott egész nap a fiúk szereplésének elbírálásában. Hálásan köszönjük az ő áldozatos, önzetlen munkáját.

A versenyeken a következő egyleteink vettek részt: Alsógalla, Bácsalmás, Békéscsaba, Beregszász, Budafok, Dorog, Dunaszerdahely, Eger, Gyöngyös, Győr, Gyula, Jászfényszaru, Kiskunmajsza, Komárom, Marcali, Marosvásárhely, Nagyvárád, Óbuda, Pest-szenterzsébet, Solymár, Székesfehérvár, Tokod, Újpest, Központ.

A versenyek részletes eredménye a következő:

Szavaloverseny eredménye: Serlegverseny a pestkerületi egyletek részére. Véglegesen megnyerte: Kálló Ferenc, Budapest.

Országos szavaloverseny eredménye: I. Csongár József Budapest, II. Mogyoróssy Győző Nagyvárád, III. Perjés József Alsógalla, IV. Zachar Imre Komárom, V. Szótér István Beregszász, VI. Kadlicsek István Komárom.

Országos szónokverseny eredménye: I. Zachar Imre Komárom, II. Kálló Ferenc Budapest, III. Klotz József Dorog, IV. Kiss Nándor Bácsalmás, V. Szakály Dezső Győr, VI. Bíró Béla Eger.

Országos rögtönzőverseny eredménye: I. Mogyoróssy Győző Nagyvárád, II. Kálló Ferenc Budapest, III. Krammarics Mihály Óbuda, IV. Klotz József Dorog, V. Horváth József Székesfehérvár, VI. Szakály Dezső Győr.

Országos szellemi szintpróba eredménye: I. Hunyadi József Budapest, II. Mogyoróssy Győző Nagyvárád, III. Kiss Nándor Bácsalmás, IV. Kálló Ferenc Budapest, V. Óvári Sándor Budapest, VI. Horváth József Székesfehérvár.

Országos fogalmazóverseny eredménye: I. Hunyadi József Budapest, II. Mogyoróssy Győző Nagyvárád, III. Horváth József Székesfehérvár, IV. Havasvázi László Alsógalla, V. Bélavári Sándor Beregszász, VI. Klotz József Dorog.

Országos műkedvelő verseny eredménye: Pestkerületi egyletek részére vándordíj: véglegesen megnyerte: Újpest.

Országos műkedvelő verseny eredménye: I. Komárom, II. Központ, III. Óbuda, IV. Békéscsaba.

Országos szakmaismereti verseny eredménye: I. Tuller Ferenc Győr, II. ifj. Hunyadi Mihály Kiskunmajsza, III. Hauser István Budapest, IV. Jakner Tibor Beregszász, V. Jeney Sándor Beregszász.

Összetett csapatverseny eredménye: I. Budapest, II. Nagyvárád, III. Komárom.

Összetett egyéni verseny eredménye: I. Kálló Ferenc Budapest, II. Mogyoróssy Győző Nagyvárád, III. Zachar Imre Komárom.

A versenyek végén ünnepi műsor keretében vitéz Pintér József elnök osztotta ki a díjakat, melyeket boldogan vettek át a nyertesek az Elnök Atya kezéből. A versenyek megrendezésében nagy segítségünkre volt Haán Pál, a Nemzeti Színház gazdája, aki mindig nagy szeretettel törődik a mi fiainkkal és siet mindenben segítségünkre. Az országos verseny bizonyossága volt iparostársadalmunk szellemi felkészültségének és a legényegyletek értékes nevelői munkájának.

Csepreghy Akadémia

„Kun” és „jász” roham után dunántúliak is szállingóznak

Április 4—10-én volt a legutolsó egyhetes tanfolyama a Csepreghy Akadémiának. A helyek felét kunok és jászok töltötték be egészen kitűnő koponyákkal. A másik felét a dunántúliak foglalták el. Sajnos, nem várták meg a behívást, így aztán pont dupla számmal jelentek meg Pesten, ami nagy nehézséget okozott az elhelyezésben, nemkülönben az egyéni foglalkozásban. A névsort itt adjuk.

Kitűnő és jeles eredménnyel végezték a tanfolyamot: Kiskunfélegyháza: Szabó Gyula, Apró Ferenc. Kiskunmajsza: Szabó István és Balogh János. Gyöngyös: Tassy Tivadar, Forgó Béla, Kiss Gábor és Melicher István. Gyula: Császár József és Cs. Szabó Imre. Magyarányhegyes: Szalai Sándor. Kolozsvár: Kántor János, Székely József, Ligeti Lóránt. Fót: Magyar Pál. Miskolc: Molnár Gáspár. Dorog: Hamvas Béla: Székesfehérvár: Lukács László. Győr: Somogyi Lajos. Böhönye: Szabó Géza. Palánka: Kárász András és Flock Antal. —

**A Csepreghy Akadémia legközelebbi tanfolyama :
május 2—8-ig**

1. Hegedüs Menyhért, a Csepreghy Társaság tagja

Isten kegyelméből már a második leveletem küldöm, amelyben először is hálás szívvel mondok köszönetet az „Új Nemesség“-ben rólam írt elismerő soraiért. Köszönöm ezt a szép kitüntetést és ezt majd úgy igyekszem meghálálni, hogy munkámat a magam posztján a jövőben még nagyobb odaadással, még buzgóbb lelkesedéssel igyekszem végezni mozgalmunknak, a legényegyleti gondolatnak diadalra juttatása érdekében. Egyébként megvagyok, méltóságos Elnök Úr, elég jól, már ahogyan a mai néhez viszonyok azt megengedik. Üggyel-bajjal, de valahogy birkózok az élettel én is a magyarság e nehéz küzdelmében. Végzem munkámat a legjobb tudásom és tehetségem szerint, mert ezt kéri tőlem, ezt diktálja nekem a keresztény hit, a magyar kötelesség-tudás. Van ebben a hazában ma elég tennivaló és nekem sem kell keresgélnem alkalmat a munkára, hiszen ahová Isten engem állított: a magam mester-ségében, az egyleti hivatásomban is akad elég lehetőség a százszázalékos kötelesegteljesítésre.

A „Csepreghy Akadémia“ első évfolyamának elvégzése után úgy érzem, hogy az életben *nem vagyok többé olyan naiv*, olyan magát a helyzettel szemben fel nem ismerő ember, aki csak áll a világban tanácstalanul, bután, mint egy bábu. Elnök Úr szavai ott csengenek a fülemben és azt suttogják lépten-nyomon: „Teremts magad körül és tedd szívedbe a világot, az életet!“ Már kezdem ismerni a világot, kezdem ismerni az embereket és így valahogyan könnyebb lesz alkalmazkodnom az életben és másként fogom végezni a magam ügyeit is. Igen, a Csepreghy Akadémia nyomot hagyott bennem, úgy hiszem, örökre! Megnyitott előttem egy új kaput, egy új várat, a tudás, a tökéletesedés világát, amely nagy és értékes, szinte megfizethetetlen hatalom az ember kezében. Ezzel a pajzsral felvértezve vagyok én is azóta a széptornyú Kunszentmárton egyletében és mint annak jegyzője végzem a magam feladatát. Ezeket a nemes értékeket, termékeny magvakat igyekszem széjjelhinteni gyűléseink keretében tagjaink között, hogy — amennyire szerény tudásom, tehetségem, felkészültségem futja — szétáraszsam közöttük ezeket a felbecsülhetetlen értékű magasabb szellemi értékeket, kincseket. Bár sokszor nehéz az út és életem, elébünk szinte leküzdhetetlennek látszó akadályokat gördít e mostoha világ, de azon szent jelszó szerint, hogy „Krisztus és én, mi ketten együtt!“ meg fogjuk vívni a magunk harcát mindennel szemben az Eszme győzelméért. . . Egyelőre még ugyan könyönyezve, szenvedéssel sújtva járjuk a magyarság végtelen Golgotáját, de éppen ez a szenvedés, ez a kálváriajárás edz meg minket és jogosít egyben a feltámadás reményére. A magyar Nagypéntekbői is — hisszük — egyszer feltámadásra, megújulásra virradunk előbb-utóbb, mert *küldetésünk Istentől való* és céljainkat, eszméinket az Ő nevében igyekszünk és fogjuk megvalósítani. Ez a remény táplál engem is és űz, hajt a nagy célok felé, amely nem lehet más, mint a keresztény, legényegyleti munkásifjúság életének, jövőjének szebbé, boldogabbá tétele. Ezért vagyok én is ennek a nagy legényegyleti gondolatnak, ennek a jobb magyar sorsra hivatott munkás-seregnek egyik kis igénytelen küzdő harcosa, mert

szeretem a fajtámat és szeretném, ha minden tagtársam, minden drága magyar testvérem minél előbb megérhetné Krisztus legszebb földi ajándékát, a megelégedés és a boldogság eljövételének dicső hajnalát.

Ezért dolgozok itt a Katolikus Legényegylet táborában én is és ezért küzdünk, harcolunk e szép magyar honban mindannyian legényegyleti tagok, hogy a mi munkánk, a mi fáradozásunk, áldozatvállalásunk hozza meg végre az elhíntet mag bõ természet, a győzelmet. Adjon ezért az Isten minden magyar egyleti testvéremnek erőt, hitet és kegyelmet, hogy a megkezdett munkát, a legényegyletek nagy művét sikerrel be is fejezhessük.

S midõn e szent reménykedésben, meggyõzõdésben zárom ezt a leveletem, kívánok a méltóságos Elnök Úrnak boldog és megelégedett húsvéti ünnepeket. Isten áldja a tisztas munkát! Kolping testvéri hûséggel
Menyhért, a „nagy-kun“.

2. Mit mond Kiss Gábor Gyöngyösrõl?

Végtelen hálával és szeretettel gondolok vissza arra az egy hétre, melyet a Csepreghy Akadémián Méltóságod tanítása, nevelése és intelmei közepette töltöttem. Ezalatt a pár nap alatt ismertük meg õnmagunkat és azt a nemes célt, amelyet a Legényegylet vált valóra helyes irányítás és vezetés mellett. Mindezeket köszönöm és ígérem, hogy *nem ellobbanó szalmaláng lesz Méltóságod tanítása*, hanem igen meg fogjuk mutatni, hogy a keresztény iparos ifjúság tud és akar dolgozni a Katolikus Legényegyleten keresztül egy szebb és jobb jövõ kiépítésén.

Méltóságod fáradságot nem ismerve mutatta meg nekünk a helyes utat, amelyen minden katolikus iparos ifjúnak Kolping szellemét követve haladnia kell. Nagyon szeretném végighallgatni a következõ évfolyamokat, de ha esetleg gátolna valami, lélekben mindig ott leszek a tanfolyam hallgatói között. Idehaza pedig iparkodunk az ott hallottakat tagjaink között széjjelosztani úgy, ahogy azt Méltóságod megmutatta. Kívánom, hogy a magyar iparostársadalomnak sok vezető egyéniséget adjon Méltóságod tanítása. Isten áldja a tisztas ipart! Kiss Gábor szabósegéd, a gyöngyösi Kat. Legényegylet vigalmi elnöke.

3. És Dobrai János Szentésrõl

A napokban mult egy hónapja, hogy a Csepreghy Akadémiáról hazajöttem és az ott tanultakat idehaza próbálom egyesületünkben hasznosítani. Úgy érzem, hogy *egészen más ember lett belõlem*, az életfelfogásom egészen megváltozott. Most érzem és tudom értékelni az ott tanultakat. Ha nem vehettem volna részt a Csepreghy Akadémián, akkor szellemileg sokkal szegényebb volnék, pedig énbenem is megvan a *többnek-lenni akarás*, mint minden emberben és mégsem tudtam volna felemelkedni arra az életszintre, amire képes vagyok a Csepreghy Akadémia hallgatása után. Eddig nem tudtam, hogy mi az „atom“, hogy a nap a gyorsvonat sebességénél 800-szor gyorsabban rohan a világúrbán és a többi, amit ott tanultam, mind olyan, aminek az életben hasznát vehetem. Képesse tesz arra, ha *társaságban szóba kerül*, én is hozzászólhatok és nem kell szégyenkezve félrehúzódom szégyelve azt, hogy műveletlen vagyok, nem tudom azt, amit a mai embernek tudni kell, hogy meglegyen a mai kor szellemének megfelelő mûveltsége.

Mindezt Méltóságos Úr jóvoltából tanulhattam meg azáltal, hogy meghívott a Csepreghy Akadémia tagjai közé és drága idejét velünk töltötte. Velünk a csiszlikékkal, akikről csak hálátlanságot várhat és nem elismerést, de Méltóságos Úr magára vállalta azt, hogy kineveli az új, *gerinces magyar iparos és kereskedő gárdát*. Megmutatva az utat, amely az új életformához vezet, hogy az ifjú ki tudja futni az ő karrierját úgy az egyetben, mint a közelében. Megmutatva azt, hogy az iparos vagy kereskedő is tud betölteni vezetői állást, mert elegendő műveltséggel rendelkezik. Ezt a *szellemi szintet* kapta a Csepreghy Akadémián, amiért öneki nem kellett mást áldoznia, csak időt és tanulniakarást. Kérem Méltóságos Urat, hogy a *háromhetes kurzust* minél előbb megrendezni szíveskedjék, hogy *tudásszomjunkat enyhíteni tudjuk* és szellemi szegénységünköt megszabadulva, tudásban gazdagodva, együletünket és sorstársainkat

segítve, Méltóságos Úrhoz ezáltal hálánkat tehetségünkhöz képest visszajuttathassuk.

Az egyleti életünk a téli viszontagságok után az elmúlt hónapban szépen fellendült. Heti gyűléseinken harminc-harmincötös létszámmal szoktunk résztvenni. *Drégely Feri* és én a Csepreghy Akadémián tanultakról előadásorozatban számolunk be a fiúknak. Résztvettünk a Zomborban rendezett asztalitenisz versenyen a *dr. Maros János* plébános urunk által alapított vándorserlegért való mérközésen, a II. helyezést értük el. A váci egyházmegyei segédpüspök úr által tartott *lelkigyakorlaton* együletünk tagjai szép számmal vettek részt, hogy a *húsvéti szentáldozáson* kellően felkészülve tudjunk résztvenni. E havi beszámoló végére érve még egyszer köszönöm Méltóságos Úr tanítását. Kolping fiúi tisztelettel:

Dobrai János (Szentés).

Vitéz Pintér József szövetségi szolgálata

Fót, Pestszentlőrinc, Pápa, Szolnok

FÓT. Igaz örömmel jelentjük fóti együletünk megalakulását. Az egylet elnökének, *dr. Thury Károly* pápai kamarás, kanonok plébánosnak meghívására március 28-án a szövetség nevében *vitéz Pintér József* tartotta az ünnepi beszédet az alakuló közgyűlésen. Örömnünknek legmélyebb oka nemcsak az, hogy egy nagyon kedves új együlettel gyarapodott Szövetségünk, hanem leginkább az, hogy *dr. Thury Károlyt* újra a legényegyleti elnökök sorában üdvözölhetjük. *Dr. Thury Károly* az 1900-as évek után Károlyi gróf mellett Erdősi Károlyval és dr. Ernst Sándorral élén állott annak a hatalmas megmozdulásnak, mely az akkor divatos szociális jelszavakat nemcsak zászlajára tűzte, hanem gyakorlatban egész kiváló eredménnyel meg is valósította. Károlyi gróf meghívására *dr. Thury Károly* az úpesti legényegyleti széket foglalta el és nemcsak az együletet borította csakhamar virágba, de maradandó hatást keltett Újpestnek és különösen Újpest munkásságának szociális gondolkodásában és szociális helyzetében. Most, mikor újra bekapcsolódott a szövetségi elnökök sorába, az egész szövetség nevében szeretettel köszöntjük. *Vitéz Pintér Józsefet* nagyon kedves, költői és meleg szavakkal *Magyar Pál* dékán köszöntötte, majd *Antoni László* egyleti tag szavalta el igen nagy hatással Mécs László: „Vád- és védőbeszéd” c. költeményét. Az alakuló közgyűlést *dr. Thury Károly* zárta be, hálásan megköszönve a Központ elnökének gyönyörű szavait.

PESTSZENTLŐRINC. Április 5-én az egyesület elnökének, *dr. Vereczkey Béla* preláts plébánosnak meghívására az Actio Catholica hatalmas székházában rendezett nagybójtí műsoros estélyen *vitéz Pintér József* tartott előadást „Völegények és menyaszonyok iskolája” címen. Az előadást az egylet másodelnöke: *Likó István* hittanár köszönte meg. Az ünnepség végeztével az egyesület vezető tagjai ültek össze a Központ elnökével legsürgősebb problémáink, kiváltképpen házveteli ügyük megbeszélésére.

PÁPA. Az egyesület elnökének, *Németh József* apátplébánosnak meghívására a Szövetség nevében *vitéz Pintér József* vett részt azon a hatalmas propagandaesten, melyet *Reindl Rafael* másodelnök hatalmas munkája nyomán az egész város közönsége számára rendezett a Legényegylet a város színházá-

ban. A Legényegylet evangéliumi és hazafias programpontjait és azok gyakorlati eredményeit két gyönyörű szindarabban mutatták be az egylet tagjai. Mind a kettőben háborús jelenetek peregtek. Az egyik az orosz frontról szolt, a másik közismert legényegyleti szindarab: az „Örök fény” pedig a volt spanyol frontról. Két egészen nehéz dráma, amely szereplőitől hatalmas teljesítményt követelt. Feladatukat az egész közönség elismerésére kiváló sikerrel meg is oldották. Bevezetésül Lehmann Imre „Szovjet Miatyánk” c. költeménye szerepelt, a két szindarab között pedig a Szövetség nevében *vitéz Pintér József* tartott ünnepi beszédet, bemutatván: miként lehet a két szindarab gondolatait a jövőben gyakorlatban megvalósítani. A színháztermet egészen betöltötte Pápa közönsége élén a város polgármesterével, pap-ságával, hadsereg tisztikarával, közintézmények és közhivatalok vezetőivel. Midőn az egylet elnökét és plébánosát, a nagyon kedves házigazdát innen is hálásan köszöntjük, a legnagyobb melegséggel gratulálunk a Szövetség nevében *Reindl Rafael* másodelnöknek és kiváló tisztikarának a hatalmas sikerű propagandaestért.

SZOLNOK. Elérkezett a 20 éves jubileumhoz. Lelkigyakorlattal, zászlószenteléssel, diszkozyűléssel és hangversennyel ünnepelték meg a szolnoki fiúk. Az egylet elnökének, *P. Szabó Polikárp* plébánosnak meghívására a megelőző háromnapos lelki-gyakorlatot a Szövetség nevében *vitéz Pintér József* tartotta a Legényegylet fiatal-ságának és pártoló tag-jainak. Vasárnap, április 18-án az ünnepélyes szent-misést *P. Uzdóczy-Zadravec István* öccsellenciája mondotta, megáldoztatván alatta a lelki-gyakorlatot végzőket. Szentmise után gyönyörű beszéddel avatta fel az egyesület hatalmas fehér és piros selyem zászlaját, egyik oldalon Szent József képével, a másik oldalon a kettős K betűvel. A délelőtti közgyűlés megnyitóját *P. Sebestyén Szaniszló* II. elnök mondotta. *Somlai Pál* művezető, egyleti titkár számolt be az elmúlt 20 esztendő gyönyörű teljesítményeiről. Az ünnepi beszédet *vitéz Pintér József* tartotta. A város nevében *Molnár János dr.* polgármesterhe-lyettes mondott hatalmas és szívbemarkoló beszédet, gyönyörű szavakkal emlékeztén meg a Legényegylet húszesztendő munkájáról.

EGYESÜLETI ÉLET

MEGHÍVÓ KIÁLLÍTÁSRA. Az Országos Központi Katolikus Legényegylet Kereskedő Szakosztálya kirakatrendezői kiállítást rendez 1943 május 9-én, vasárnap a székházban. Délelőtt 10 órákor ünnepélyes szentmisével kezdik kereskedő napjukat, fél 12 órákor nyitják meg a kiállítást, délután 4 órákor vidám anekdot tartanak, amely vidéki egyleteink baráti találkozásójával készül, majd este 7 órákor a szakosztály ünnepi estjét rendezi meg.

A kereskedő szakosztály nagy lendülettel készül ezekre az ünnepségekre. Az előkészületek nagyban folynak a központban. Március hónap folyamán indult meg a kirakatrendezői tanfolyam, amelynek hallgatósága nagy érdeklődéssel dolgozik és készül a bemutatóra, hogy május 9-ét egytelünk, a magyar keresztény iparos és kereskedő társadalom és szakosztályunk számára felejtethetetlen ünnepé varázsoljuk. Kirakatrendezői kiállításunkon tudásunk legjavát akarják nyújtani kereskedő tagjaink. Szeretettel várják az ország egyleteit, akik a keresztény kereskedelem és a szakosztály munkájára iránt érdeklődnek. Nem akarják nélkülözni pestkörnyéki egyleteink részvételét sem, hiszen ők a multban annyi szép és kedves ünnepet szereztek megmozdulásainkon. Különös szeretettel hívjuk fel azon egyleteink figyelmét, ahol már működnek Kereskedő Szakosztályok, okvetlenül képviseltessék magukat. Nagyobb városok, ahol még nincs kereskedő szakosztály, szintén jöjjenek, hogy az anekdot keretén belül a szakosztály megalapítására is kitérhessünk.

A Kereskedő Nap ünnepségeire és az ezzel kapcsolatos kiállításra a szakosztály, élén Mari Pál öreglegénnyel, szeretettel várja és mély tisztelettel hívja megegyeszer a legényegyleti gondolat lelkes ügyvivőit, az ország összes Katolikus Legényegyleteit, különösképpen azok kereskedő tagjait, az ország kereskedő egyesületeit és szervezeteit. Esetleges érdeklődésre készséggel ad felvilágosítást a szakosztály minden csütörtök este 8—1/211-ig telefonon: 424—981, vagy bármikor levélben, Bp., VII., Rottenbiller-u. 20—22.

MAROSVÁSÁRHELY. (Erdélyi egyházm.) Majdnem két esztendő

mulasztást szeretnék jóvátenni e pár sorral. Főtiszt. dr. Simon István hittanár úrtól 1941 májusában vettem át a marosvásárhelyi Kolping Legényegylet ügyvezetését. A román uralom okozta nehézségek és az új, de várvavárt helyzet összeegyeztetése egyesületi téren elég fejtörést okozott. Csendesen dolgoztunk. Kolozsvári feletteseim tudtak a változásról és ezt elgének gondoltam.

Március 28-án megtartottuk első közgyűlésünket. Beszámoltunk a két esztendő csendes, de komoly munkájáról. E munkának biztató jele, hogy éppen a közgyűlés napján egyletünk két tagja résztvett a budapesti országos szellemi versenyeken. Előbb még más két tagunk szerepelt a dékánképzőn is. A közgyűlés után engedje meg Méltóságod, hogy hálás köszönetemet fejezzem ki azért a szeretetért és jószágért, amellyel a Pestben tartózkodott tagjain keresztül a marosvásárhelyi egylet iránt viseltetett. Isten áldja a tisztas ipart! Pellion Ervin gimn. paptanár, elnök.

DEBRECEN. (Hajdudorogi egyházmegye.) A debreceni görög katolikus Legényegylet április hó 4-én, d. u. 6 órákor tartotta 1942. évi rendes közgyűlését a gör. kat. iskola dísztermében. A nagyszámú közönség soraiban ott láttuk ft. Papp Gyula szentszéki tanácsos képviselőtében dr. Nyika Béla hittanárt, az egyházközség részéről Sárady Béla főgondnokot, kereskedő és iparos társadalmunk számos tagját, Sashegyi Sándor ügyvezető-igazgatót és dr. Hudáky Aladár h. ügyv. igazgatót.

Sashegyi Sándor ügyv. ig. lendületes megnyitó beszédében kegyeletes szavakkal emlékezett meg Sipos Józsefről, egyesületünk volt jegyzőjéről, aki hősi halált az orosz harctéren. Emlékének 1 perces néma felállással adózott a közgyűlés. A megnyitó beszéd után a tisztikar terjesztette elő jelentését az egyesület mult évi működéséről. Ezek szerint a mult évben rendeztünk: 3 műsoros tancsételtyt, 1 emlékünnepélyt, 1 jótékonycélú műsoros estét, 1 kultúrdélutánt. Mult évi bevétel: 2061 P 40 fillér, kiadás: 1909 P. 11 fillér, maradvány: 152 P. 25 fillér. Tartottunk 7 választmányi ülést, 23 önképzőkori gyűlést,

amelyen elhangzott: 10 szakmai előadás, 12 szavaltat, 6 felolvasás, 6 szabadelőadás, 5 zeneszám és 1 énekszám. Taglétszám év elején: 32, kilépett: 2, hősi halált halt 1, belépett: 15 működő és 4 pártoló tag. Jelenlegi taglétszám: 44 működő és 4 pártoló tag, összesen 48 tag.

A tisztikar beszámoló jelentése és a felmentvény megadása után Sashegyi Sándor ügyv. ig. költői szárnyalású szép beszédben búcsúzott el az egyesülettől, miután 12 évig viselt ügyv. igazgatói tisztségéről lemondott. Beszédében rámutatott a Kolping Atyánk által elindított legényegyleti mozgalom fontosságára és kérte a tagokat, hogy továbbra is tartsanak ki a Kolping eszme mellett és legyenek önzetlen munkásai a Legényegyletnek. És most, amikor 12 év után az egyesület vezetésétől megválik, azzal a boldogító tudattal teszi ezt, hogy 12 évi munkássága jutalmául megkapta azt, ami földi ember számára mindennél többet ér: a szeretetet az ő Kolping fiai részéről. Ezután dr. Nyika Béla hittanár méltatta Sashegyi Sándor ügyv. ig. érdemeit és rámutatott arra, hogy a legényegylet az ő bölcs vezetése alatt fejlődött terebélyes fává és lett az Egyházközség büszkesége. Indítványára érdemeinek beteméréséül az egyesület örökös ügyv. igazgatójának választotta meg a közgyűlés. Az ifjúság nevében Tóth András búcsúzott a távozó ügyv. igazgatótól és átnyújtotta a Legényegylet ajándékát. Ezután az új tisztikar választására került sor az alábbiak szerint: dr. Hudáky Aladár ügyv. ig., Tóth András ifj. elnök, Bara Béla titkár, Székelyhídi Sándor pénztáros, Orbán László jegyző, Mezei Sándor II. jegyző, Mercs Mihály gondnok, Tóth Ferenc könyvtáros, Török Lajos főrendező, Orosz Andor, Kigyósi József elenörök, Laczkó Gyula, Egri Imre, Vasas Mihály számvizsg. bizottsági tagok. A választmány tagjai: Borsodi István, Bucsku György, Lakatos Mihály, Pataki József és Süzö Zoltán. Dr. Hudáky Aladár ügyv. igazgató az új tisztikar nevében ígéretet tett, hogy Kolping atyánk szellemében, Sashegyi Sándor által elindult úton vezetni továbbra is a Legényegyletet az egyház és a haza javára

CSONGRÁD. (Váci egyházmegye.) Március 7-én, farsang vasárnapján a csongrádi dalárdával közösen rendeztünk műsoros táncestélyt, mely kitűnően sikerült. 9-én, húshagyó kedden az egyletben rendeztünk táncmulatságot, amely minden eddigi táncmulatságot fölülmúlt. 14-én Mindszente-re mentünk át asztali-tenisz versenyre és 17—7 arányban győztük le *Huli Karcsiékat*.

Hogy a fiúk figyelmét a nagybójt alatt a táncról elvonjuk, egyik vasárnap *bicskás vacsorát* rendeztünk. Ki mit hozott, azt főztük meg. Mások *palacsintasütést* rendeztünk. Itt vidéken még van rá mód és alkalom. Tíz táncmulatságnál többet ért. Se vége, se hossza nem volt a nevetésnek, amikor egyik-másik fiú kihullatta a serpenyőből a drága étket. Egyletünkben a vidám esteken túl igen *szép élet folyik*. A fiúk a gyűléseken szép számmal jelennek meg. Április 4-én volt templomunkban az *orgonaszenteselés*, amelyre egyletünk zászlóval vonult ki és egyházi énekkarunk szolgáltatta az éneket. A ferences Tartományfőnök Úr külön megdicsért bennünket. 11-én egyleti helyiségünkben gyermekszerepléssel adtak elő vallásos tárgyú színművet egy gyermekjátsszótér javára. Így tekintve a célt, a termet ingyen adtuk oda és rendezőink is segítettek. Vasárnaponként a D. L. lányokkal együtt a *Passiót tanuljuk*. *Pataki Mihály* I. dékán, a Csepregy Akadémia tagja.

SELYE. (Pécsi egyházm.) 1943 február 21-én alapításának 10. évét betöltő Legényegylet márc. 22-én tartotta főtiszt. *Horényi Kálmán* elnök úr vezetésével évi közgyűlést. A tizedik év munkájáról *Hajós Simon József* titkár szólt be: „Heti gyűléseinken főtiszt. *Bosnyák Mihály* ügyvezető elnök úr, majd a nyári szünet után főtiszt. *Blázsev Marin* ügyvezető elnök úr elnökölt. A gyűlések előadásai a vallás, erkölcs, ipar és szociálpolitikából merítették tárgyukat. Mindkét elnök úrnak ünnetlen, odaadó, fáradságos munkájáért ezúton is köszönetet mondunk. A gyűléseket *Koller Rezső* és *Nárai Ferenc* dékánok vezették le. A komoly előadásokon kívül, gyűléseinket ének, zene, szavalaatszámok tették vonzóvá és változatossá.

Február 2-án rendeztük hagyományos farsangi bálunkat. A tiszta jövedelem 50%-át a *Vöröskeresztnek* ajánlottuk fel. Március

15-én a *nemzeti ünnepségen* testületileg vettünk részt, egyik vasárnap pedig koszorút helyeztünk el a temetőben a *Névtelen Katona* sírjára. Jelenleg tagtársaink közül 24-en küzdenek kinn az orosz harctéren. A *Bajtársi Szolgálatunk* szept. 1. óta működik igen szép eredménnyel. Rendeztünk *fűstelen napokat* is, amelynek eredményét, 15.282 drb. cigaretát, dohányt, stb. a *Vöröskereszt*-hez juttattuk. Ezeréves történelmünk folyamán számtalanszor szembe kellett szállnunk hazánk, népünk és vallásunk ellen törő idegen népekkel. Mi védőbástyái voltunk a kereszténységnek, idegen elnyomók ellen szabadságharcokat vívtunk, de a *vérzivatarokból új hősök születtek!* A mai nagy háborúban is szövetségeseinkkel vállaltva küzdünk a vörös rém ellen. Egyleti tagjaink, testvéreink, ti mindnyájan kik odakinn vagytok, mi lélekben veletek vagyunk és a végső győzelemmel mindannyiokat hazavárunk. Adja Isten, hogy úgy legyen!" *Hajós Simon József* titkár.

FÓT. (Váci egyházm.) Március 28-án tartotta a fóti Katolikus Legényegylet alakuló közgyűlést, melyen az ünnepi beszédet *vitész Pintér József* központi elnök mondta. A beszéd elhangzása után a közgyűlés lelkes hangulatban mondta ki a fóti Katolikus Legényegylet megalakulását és a tisztségeket a következőképpen töltötte be: az egyházi elnöki tisztségre felkérték *dr. Thury Károly* pápai kamarás, kanonok plébános urat, társelnökké pedig *Dudás István* és *Kollár János* tanító urakat. Alelnök lett *Rákóczy László*, pénztáros *Jakubecz Imre*, ellenőrök: *Szabó Lajos*, *Székely Lajos*, számvizsgáló bizottsági tagok: *Ertl Mihály*, *Balog István* és *Holfinger János*, választmányi tagok pedig: *Czibulka Sándor*, *Duttká János*, *Pirók Károly*, *Szabolcsik Ferenc* és *Tasnády Géza*. — Végül *Kuthan Vince* elszavaltva *Finta Sándor*: „Mi Atyánk“ c. költeményét és a gyűlés az Új Nemesség indulójának hangjai mellett véget ért. Március 29-én este a taggyűlés keretében lezajlottak az ifjúsági választások. Egyhangú lelkesedéssel dékánunk *Magyar Pált* választották, II. dékánok: *Czirják István*, *Krafcsik József* és *Kuthan Vince*. Pénztáros: *Kovács Sándor*, ellenőr: *Augusztin Sándor*, háznagy: *Balog István*, választmányi tagok: *Kancz Ferenc*, *Koczó István*, *Pintér János*, *Takács László* és *Tasnády László*. Az egylet 44

rendes és 21 pártoló taggal alakult meg. *Magyar Pál* dékán, a Csepregy Akadémia tagja.

GRATULÁLUNK: Bagi János a csongrádi Katolikus Legényegylet Keresk. Szakosztályának öreglegénye és *Palásti Piri* jegyesek.

Sakk rovat

3. sz. feladvány:

Ébend Tibor (Budapest).

„Tidschrift för chack“ 1942.

Világos: Kh7, Vc7, Ba4, Bb5, Fc2, Hd5, Hd2, gy: f3, f4, h3. (10.) Sötét: Kf5, Vb2, Ba6, Fb5, Fc5, Hd4, Hd6, gy: f6, g5. (9.)
Matt 2 lépésben.

Megfejtési határidő: április 10. A megfejtések beküldését kérjük, Pécs, Katolikus Legényegylet, Megye-utca 20. címre küldeni.

Megfejtés: 1. sz. *Zilahi Z.* feladvány megfejtése: 1Ha6 —g5. Beküldték: *Weisz Lajos*, *Horváth János*, *Polgári Rudolf* Pécs.

SAKKHIREK: A pécsi Katolikus Legényegylet sakkaspata március 14-én délután vendéglátta a Mecsekszabolcsi Sakkör csapatát barátságos mérkőzésre, melyet 11 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$ arányban legyőzött. Ez a kitűnő eredmény bizonyítja, hogy Pécs sakkéletében a legényegylet sakkszakosztálya immár vezetőszeretpet tölt be.

Dr. Aljechin sakkvilágbajnok Pilsenben 35 játékos ellen szimultánzott. Nyert 22, veszített 4, eldöntetlené tett 9 játszmát.

Magyar versenysikerek feladványversenyeken. A „Tidschrift“ 1941 évi kettősversenyén *Molnár Henrik* és *Szöghy József* közös műve dicséretes, *Kiss János* pedig elismerést kapott. A „Rádió Újság“ 1942. évi kettősversenyén *Bányai József* I. díjat, *Bvelos János* II. díjat nyert. Dicséret: *Kiss János*, elismerés: *Menkes S.* és *Ébend T.*

A „Magyar Sakkfeladvány Társaság“ 1942. évi 7. sz. nemzeti kettősversenyén I. *Rafferner J.*, II. *Fleck F.* 1. dicséret: *Fleck F.* 2. dicséret: *Bányai J.* 3. dicséret: *dr. Lindner L.* és *Fónagy M.* 4. dicséret: *Molnár H.* Elismerés: *Bakaly B.* és *Szöghy*, *Molnár H.* *Zilahi Z.* *Bányai József*.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitész PINTER JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 189—259.